

פרשת במדבר פרק ג- מפקד כל הלויים

עמוד א: מבנה הפרק

א ואלה תולדת אהרן, ומשה: ביום, דבר ה' את-משה-**בחר סיני**. ב ואלה שמות בני-אהרן, הבכור נדב, ואביהוא, אלעזר ואיתמר. ג אלה, שמות בני אהרן, הכהנים, המשחים-אשר-מלא ידם, לכהן. ד וימת נדב ואביהוא לפני ה' בהקרבתם אש זרה לפני ה', במדבר סיני, ובנים, לא-היו להם; ויכהן אלעזר ואיתמר, על-פני אהרן אביהם. ה וידבר ה' אל-

משה לאמר. ו **הקרב** את-מטה לוי והעמדת אתו **לפני אהרן הכהן**; ושרתו אתו. ז **ושמרת את-**

משמרתו ואת-משמרת כל-העדה לפני **אהל מועד-לעבד את-עבדת המשכן** ושמרו

את-כל-כלי אהל מועד ואת-משמרת בני ישראל-לעבד את-עבדת המשכן. ט ונתתה,

את-הלויים, לאהרן, ולבניו: נתונם נתונם המה לו, מאת **בני ישראל**. י ואת-אהרן ואת-

בניו תפקד, ושמרו את-כהנתם; והזר **הקרב**, יומת. יא וידבר

ה', אל-משה לאמר. יב ואני הנה לקחתי את-הלויים, מתוך **בני ישראל**, תחת כל-בכור

פטור רחם, **מבני ישראל**; והיו **לני**, הלויים. יג כי **לני**, כל-בכור-ביום הפתי כל-בכור בארץ

מצרים הקדשתי **לני** כל-בכור **בישראל**, מאדם עד-בהמה: **לני** יהיו, אני ה'. יד וידבר

ה' אל-משה, **במדבר סיני** לאמר. טו פקד את-בני לוי, לבית אבתם למשפחתם: **כל-זכר**

מבן-חדש ומעלה, תפקדם. טז ויפקד אתם משה, על-פי ה', כאשר, צוה. יז ויהיו-אלה

בני-לוי, בשמתם-גרשון, וקהת ומררי. יח ואלה שמות בני-גרשון, למשפחתם-לבני,

ושמע. יט ובני קהת, למשפחתם-עמרם ויצהר, חברון ועזיאל. כ ובני מררי, למשפחתם-

מחלי ומושי; אלה הם משפחת הלוי, לבית אבתם. כא לגרשון-משפחת הלבני, ומשפחת

השמעי; אלה הם, משפחת הגרשני. כב פקדיהם במספר כל-זכר, מבן-חדש ומעלה;

פקדיהם, שבעת אלפים וחמש מאות. כג משפחת, הגרשני, אחרי המשכן יחנו ימה. כד

ונשיא בית-אב לגרשני אליסף בן-לאל. כה ומשמרת בני-גרשון באהל מועד המשכן

והאהל; מכסהו-ומסד פתח אהל מועד. כו וקלעי החצר ואת-מסד פתח החצר אשר על-

המשכן ועל-המזבח סביב; ואת מיתריו לכל עבדתו. כז ולקהת

משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי, ומשפחת החברני, ומשפחת העזיאלי; אלה הם,

משפחת הקהתי. כח במספר, כל-זכר, מבן-חדש, ומעלה-שמנת אלפים ושש מאות, שמרי

משמרת הקדש. כט משפחת בני-קהת, יחנו, על ירך המשכן, תימנה. ל ונשיא בית-אב,

למשפחת הקהתי, אליצפן, בן-עזיאל. לא ומשמרתם, הארן והשלחן והמנורה והמזבחת,

וכלי הקדש, אשר ישרתו בהם; והמסד-וכל, עבדתו. לב ונשיא נשיאי הלוי, אלעזר בן-

אהרן הכהן, פקדת, שמרי משמרת הקדש. לג למררי-משפחת המחלי, ומשפחת המושי;

אלה הם, משפחת מררי. לד ופקדיהם במספר כל-זכר, מבן-חדש ומעלה-ששת אלפים,

ומאתים. לה ונשיא בית-אב למשפחת מררי, צוריאל בן-אביחיל; על ירך המשכן יחנו,

צפנה. לו ופקדת משמרת, בני מררי-קרשי המשכן, ובריהיו ועמדיו ואדניו; וכל-כלי-וכל,

עבדתו. לז ועמדי החצר סביב, ואדניהם; ויתדתם, ומיתריהם. לח והחנים לפני המשכן

קדמה לפני אהל-מועד מזרחה משה ואהרן ובניו, שמרים משמרת המקדש, למשמרת,

בני ישראל; והזר **הקרב**, יומת. לט כל-פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן, על-פי ה'-

למשפחתם: כל-זכר מבן-חדש ומעלה, שנים ועשרים אלף. מ ויאמר ה'

אל-משה פקד **כל-בכר זכר לבני ישראל** מבן-חדש ומעלה; ושא את מספר שמתם. מא ולקחת

את-הלויים **לני** אני ה' תחת **כל-בכר בבני ישראל**; ואת בהמת הלויים תחת **כל-בכור בהמת בני**

ישראל. מב ויפקד משה כאשר צוה ה' אתו את-**כל-בכור בבני ישראל**. מג ויהי **כל-בכור זכר**

במספר שמת מבן-חדש ומעלה-לפקדיהם: שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים.

מד וידבר ה', אל-משה לאמר. מה קח את-הלויים, תחת **כל-בכור בבני ישראל**, ואת-בהמת

הלויים, תחת בהמתם; והיו-**לני** הלויים, אני ה'. מו ואת **פדויי** השלשה, והשבעים

והמאתים-העדפים, על-הלויים, מבכור, **בני ישראל**. מז ולקחת, חמשת חמשת שקלים-

לגלגלת: בשקל הקדש תקח, עשרים גרה השקל. מח ונתתה הפסף, לאהרן ולבניו-**פדויי**,

העדפים בהם. מט ויקח משה, את כסף **הפדויים**-מאת, העדפים, על, **פדויי** הלויים. נ מאת,

בכור **בני ישראל** לקח את-הכסף: חמשה ושלש מאות ואלף-בשקל הקדש. נא

ויתן משה את-כסף **הפדויים**, לאהרן ולבניו-על-פי ה': כאשר צוה ה', את-משה.

הלויים מאותה משפחה כמו כהנים ולכן הם עזרתם.

2 בחירות בבחירות הלויים

הם התעלו במעשיהם בחטא העגל, מילאו את ידם לה' ולכן-והיו **לני** הלויים.

כאן במפקד א' נבחרו הלויים כמאות עצמית, ולכן מופיע הביטוי **בני ישראל** הם שמרו על כלי הקודש, ושור לא יקרב, כשם שעשו אחרי חטא העגל בעגל להרחיק עיני **בפ' ד במפקד ב** הלויים מופקדים כעזר לכהנים ולכן שם הגיל הנפקדים קשור לעבודה מבן 30 שנה ומעלה.

מפקד **כל בכור זכר** בישראל, וכל הלויים לקוחים תחתם לקדושה

נספח: מתאר כיצד באופן טכני היו הלויים תמורה לבכורי ישראל כולם, גם כשמספרם לא תאם.

הבכורות העודפים על הלויים נפדו על ידי כסף

אותם ביטויים מסומנים הלוויים כעזר לאהרן, וכן יש להם ייעוד תפקיד עצמי רק כאן מופיע הביטוי **בני ישראל**

Parashat Bemidbar

We find that *Parashat Bemidbar* focuses on names and numbers. But we will focus our attention on the Levites:

- Why were they chosen?
- Are they merely Priestly “helpers,” or do they have independent responsibilities?

The Torah emphasizes that they are assigned two separate assignments in their work, which is why they are counted in two different ways.

First they are counted from the age of one month, and then they are counted beginning at age 30.

Each time they are counted, special terminology is used that is appropriate for the different role that they are required to play.

Thus we can say that the Levites have a double mission. They must help the *kohanim* in performing the service of God, but they also represent the Jewish people, as we find regarding the Golden Calf and other situations.

Perhaps we can say that the Levites are in an intermediate situation between holy and mundane. This explains why they receive a portion of land like every ordinary individual, but it is not truly an inheritance, but merely a place to live, spread out amongst all of the different tribes.